

Mọi sáng khi mẹ thức dậy đi làm là bé Tâm dậy theo, dù trời lạnh hay dù đang buồn ngủ bao nhiêu bé cũng xuống khi giờ đi theo mẹ. Có khi bé đứng ngủ trên chiếc ghế bàn ăn, lim dim ngủ tiếp chỗ mẹ ra, vì bé biết mẹ sẽ ra chỗ bàn ăn sáng rồi mẹ đi làm. Ngày nào cũng vậy, bé Tâm bám lấy mẹ cho đến phút mẹ bước ra khỏi cửa. Đôi khi Tâm, những phút ngủ ngủ quên quít bên mẹ trước khi phải xa mẹ suốt một ngày như thể hình như rất là quan trọng. Dù bé không nói ra nhưng trong nhà ai cũng thấy điều đó. Lý do là vì hôm nào bé ngủ quá say hay mẹ dậy quá nhè nhàng bé không biết, đến khi thức dậy mẹ đã đi rồi, là bé khóc, không chịu ăn, cũng không chịu làm gì cả. Bé Tâm tuy mẹ ba tuổi nhưng rất là khôn. Có lần bé hỏi mẹ: "Mẹ ơi, tại sao mẹ phải đi làm hoài vậy?" Mẹ đáp: "Mẹ phải đi làm để có tiền mua bánh cho con." Tâm liền nói: "Con không muốn bánh nữa đâu, mẹ đừng đi làm nữa, mẹ ở nhà vui con nhen!"

Tất cả các em như hai ba tuổi, bốn năm tuổi đều mong được bên mẹ, không muốn mẹ đi đâu cả. Mẹ bà mẹ trẻ kia có ba đứa con từ 2-6 tuổi. Mẹ bui tôi, khi bốn mẹ con nằm trên giường trò chuyện với nhau, mẹ yêu đứa con lớn hỏi: "Mẹ ơi, ngày mai mẹ có phải đi làm nữa không?" Các em mong có ngày mẹ sẽ trả lời: "Không, ngày mai mẹ không phải đi làm nữa!" Nhưng không biết ngày đó bao giờ mẹ đi nữa. Mẹ em bé trai này, cứ hay khóc khi mẹ đem em đến nhà giữ trẻ. Mẹ dỗ em và nói: "Con chịu khó đi làm có tiền rồi mẹ mua đồ chơi cho con." Vài tuần sau, khi mẹ em sẽ đi làm, cứ bé đem năm đứa ngủ xuống dưới mẹ và nói: "Con cho mẹ tiền nè, mẹ đừng đi làm nữa!"

Nếu quý vị là những bà mẹ có con nhỏ và phải gửi con đi làm, có lẽ quý vị cũng hiểu lòng nghe con thỏ thỏ bên tai những lời tiếng nói như trên. Nhật báo *Los Angeles Times*, sẽ ra ngày 22 tháng 8 năm 1999, trong mục nói về đời sống hàng ngày cho biết rằng ngày nay sẽ các bà mẹ có con nhỏ không đi làm ngoài đời nhà nuôi con ngày càng gia tăng. Đây là một thay đổi rất lớn quan trọng, vì sẽ giúp củng cố nền tảng gia đình và giảm bớt nỗi thanh thiếu niên phạm pháp. Các thống kê cho biết, hiện nay có đến 36% phụ nữ có con dưới 6 tuổi nghỉ việc để ở nhà nuôi con, dù họ làm những ngành nghề lương cao. Và 29% sẽ phụ nữ có con nhỏ chỉ đi làm bán thời gian để có thì giờ ở nhà chăm sóc con. Một phụ nữ 30 tuổi, buồn lòng vì việc làm 30 ngàn. Mẹ kim một năm để chu nuôi đứa con dưới lòng. Cô nói: "Tôi biết tôi là người có điều kiện hơn ai hết để nuôi con của tôi, vì tôi là mẹ nó. Đôi khi tôi đi vào quan trọng nhất trong đời là con tôi sẽ học nên tôi những gì tôi muốn dạy cho nó. Tôi không đi điều kiện dạy

con ngườ i khác, mà cũng không mu ̣n g ̣i con tôi cho ngườ i khác ̣m sóc, d ̣y d ̣."

L ̣i Chúa trong Thánh V ̣nh th ̣ 127 d ̣y r ̣ng:

Chúa cho chúng ta con cái làm c ̣ nghi ̣p, t ̣ tôn là ph ̣n th ̣ ̣ ng c ̣ a Ngà i

Con cái ̣ là đ ̣u quý giá nh ̣t Chúa ban cho chúng ta trong đ ̣i t ̣ m n ̣ y. Th ̣t ra ai cũng đ ̣ ng ý r ̣ng con cái là đ ̣u quý nh ̣t, quý h ̣n ti ̣n b ̣c, tài s ̣n ho ̣c b ̣t c ̣ đ ̣u ̣ gì khác. Bao nhiêu cha m ̣ th ̣ ̣ ng con đ ̣n đ ̣ s ̣n sàng ch ̣u ch ̣t, ch ̣u đau th ̣ cho ̣ con. Tuy nhiên, đó là khi con g ̣p đau ̣ m hi ̣m nguy, còn khi m ̣i vi ̣c bình an ̣ bình th ̣ ̣ ng, chúng ta đ ̣ b ̣ quên con cái đ ̣ đeo đ ̣i nh ̣ ng đ ̣u khác. Ngày x ̣a, trong th ̣ i C ̣u ̣ ̣c, có nh ̣ ng nhóm ngườ i có t ̣ c ̣ th ̣ cúng r ̣t là kinh ̣ khi ̣p, đó là h ̣ đem con cái thiêu s ̣ng làm t ̣ l ̣ dâng cho các th ̣n. Thánh V ̣nh th ̣ 106:37-38 ghi nh ̣ sau: "H ̣ b ̣t con trai con gái mình mà cúng t ̣ ma qu ̣. Làm đ ̣ máu vô t ̣ i ra, t ̣ c là máu c ̣ a con trai con gái mình, mà h ̣ cúng t ̣ cho hình ̣ t ̣ ̣ ng x ̣ Ca-na-an." Ngày nay không ai th ̣ cúng m ̣t cách tàn ác nh ̣ th ̣, nh ̣ ng n ̣u vì ham mê ti ̣n b ̣c, v ̣t ch ̣t mà cha m ̣ không có thì gi ̣ ̣ g ̣n bên con, d ̣y d ̣ con, đ ̣ con ch ̣u nh ̣ ng ̣ nh h ̣ ̣ ng x ̣u c ̣ a xã h ̣i, khi ̣n con h ̣ h ̣ ng, đó cũng ̣ ch ̣ ng khác gì vì th ̣n tài mà chúng ta hy sinh con cái.

M ̣t v ̣ M ̣c s ̣ n ̣ sau nhi ̣u năm h ̣u vi ̣c Chúa ̣ đã nói: "Tôi đã ch ̣ ng ki ̣n giây phút cu ̣ i cùng c ̣ a nhi ̣u ngườ i, và tôi nh ̣n th ̣ y đ ̣u này, đó là không ngườ i nào trong gi ̣ lâm chung nói r ̣ng, tôi ân h ̣n vì đã ̣ không làm ra đ ̣ ̣c nhi ̣u ti ̣n h ̣n, nh ̣ ng tôi ch ̣ ng ki ̣n bao nhiêu ngườ i nói: Tôi ̣ ân h ̣n đã không dành thì gi ̣ cho ngườ i thân yêu, không làm tr ̣n trách nhi ̣m đ ̣i v ̣i ngườ i trong gia đình. Đ ̣u đó cho th ̣ y đ ̣n cu ̣ i cu ̣ c đ ̣i, tài s ̣n v ̣t ch ̣t ̣ không có ý nghĩa gì, nh ̣ ng ch ̣ có tình th ̣ ̣ ng yêu, lòng quan tâm và hy sinh ̣ chúng ta dành cho ngườ i khác là có giá tr ̣ th ̣i."

Có nh ̣ ng b ̣c cha m ̣ con cái bây gi ̣ đã l ̣n, nh ̣ ng không nên ngườ i nh ̣ cha m ̣ mong mu ̣n. Nh ̣ ng b ̣c cha m ̣ đó, nh ̣t là các bà ̣ m ̣, r ̣t ân h ̣n đã không dành thì gi ̣ cho con nh ̣ đáng ph ̣i có. H ̣ ̣ ̣c gì có th ̣ quay lui th ̣ i gian l ̣i 10 năm, 15 năm, h ̣ s ̣ dành thì gi ̣ ̣m sóc con nhi ̣u h ̣n. Nh ̣ ng đó ch ̣ là m ̣ ̣ ̣c mà thôi. Đ ̣i v ̣i quý v ̣ có con còn nh ̣,

chưa đến tuổi đi học hoặc còn học tiểu học, quý vị còn cần hỏi đến thời tiết đầu tiên. Tôi mong quý vị sẽ đặt đúng thời tiết đầu tiên cho đời sống đời sau này quý vị không còn gì phải ân hận. Theo Lời Chúa trong Kinh Thánh, dạy con cái là trách nhiệm hàng đầu của cha mẹ. Châm ngôn 22:6 ghi: "Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo, đến khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó." Chúng ta phải dạy con khi con còn nhỏ, còn mềm mại, còn có thể uốn nắn được. Thánh Kinh cũng dạy: "Ngươi phải hiểu lòng, hiểu ý, hiểu sức, kính mến Chúa Hằng Hữu. Các việc mà ta truyền cho ngươi ngày nay sẽ ở trong lòng ngươi; khá ân cần dạy dỗ điếu đó cho con cái ngươi, và phải nói đến họ khi ngươi ở trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc ngươi ngủ hay là khi chỗi dậy" (Phêrô Truyền 6:5-7).

Theo những câu Kinh Thánh này, chúng ta phải dạy con Lời Chúa, dạy con điếu hay là phải, trong mọi nơi, mọi lúc. Bất cứ trong khung cảnh nào, thì gì nào trong sinh hoạt hàng ngày chúng ta cũng tìm cách hỏi đến dạy con. Ai là người giám sát các em nhỏ khi nằm ngủ, khi thức dậy, khi ở trong nhà, khi đi ngoài đường, nếu không phải là cha mẹ? Đâu biết là các bà mẹ? Chắc có cha mẹ, nhất là người mẹ, mọi việc cảnh bên con trong mọi sinh hoạt trong ngày, và cha mẹ cần nắm lấy cơ hội giám sát con, những giờ phút giám sát bên con để dạy con những điếu cần thiết, và đức tin cũng như những điếu quan trọng khác trong cuộc sống.

Ngày nay có nhiều bà mẹ đi làm những lúc nào cũng áy náy không vui, nhất là khi phải đem con ra ngoài trời sớm, trong mùa đông lạnh lẽo, phải gọi con cho người khác chăm sóc. Các bà mẹ ở nhà với con những vì nhu cầu của gia đình, vì những nhu cầu phải trả, vì đã mua nhà mua xe, vì chúng chưa có việc làm chắc chắn, vì cần có bổn phận làm việc cho gia đình, v.v? Có rất nhiều lý do và những lý do đó đều chính đáng. Tuy nhiên, nếu chúng ta đã biết đâu là điếu tốt cần làm và quyết tâm làm, chúng ta sẽ có thể làm được, nhất là nếu chúng ta nhờ cậy Đức Chúa Trời đến đến và giúp đỡ. Chúa sẽ giúp chúng ta sáng suốt nhìn thấy vấn đề và sẽ hướng dẫn chúng ta theo bước chân tốt. Trong thư gửi cho tín hữu thành Rô-ma, thánh Phao-lô viết: "Anh em đừng quên rằng theo đời này, những hãy cậy vào con người anh em bằng cách đặt niềm tin vào tâm thần, nhưng có thể nhận ra đâu là ý Thiên Chúa: cái gì là tốt, cái gì đẹp lòng Chúa, cái gì hoàn hảo" (Thư Rô-ma 12:2).

Có lẽ đây cũng là điếu chúng ta cần làm hôm nay. Đừng làm theo những gì ta thấy người khác làm, cũng đừng in trí là mình không thể thay đổi hay làm khác được, những hãy đặt niềm tin vào tâm thần, thay đổi cái suy luận của tâm trí, đặt thời tiết đầu tiên trong đời sống, tìm kiếm điếu gì tốt, điếu gì đẹp lòng Chúa, điếu gì hoàn hảo. Và khi đã tìm được rồi, hãy nhờ Chúa giúp sẽ để ta có thể làm được. Ví dụ chúng ta đã thấy rằng việc nuôi dạy con là trách nhiệm hàng đầu của cha mẹ. Các em nhỏ cần được giám sát được, chăm sóc chu đáo. Không người nào có thể chăm sóc một đứa bé với tình thương yêu dạy trẻ như chính mẹ của nó. Nếu chúng ta đã thấy rõ thời tiết đầu tiên trong đời sống và muốn thực hành để con cái không bị thất bại sau này, chúng ta hãy cầu xin Chúa, Ngài sẽ giúp chúng ta.

Đ▢n đây chúng tôi cũng xin m▢ ngo▢c đ▢ th▢a r▢ng không ph▢i h▢ gia đình nào có m▢ ▢ nhà lo cho con là con s▢ t▢ kh▢c nên ng▢▢i t▢t, vì đ▢u đó còn tùy thu▢c nhi▢u y▢u t▢ khác nh▢, ng▢▢i m▢ nuôi d▢y con v▢i tinh th▢n và thái đ▢ nh▢ th▢ nào, ông cha đóng góp vào vi▢c d▢y con nh▢ th▢ nào. N▢u ng▢▢i m▢ ▢ g▢n con nh▢ng không d▢y d▢, không làm g▢▢ng t▢t mà ch▢ la m▢ng, than van su▢t ngày thì dĩ nhiên là s▢ có ▢nh h▢▢ng tiêu c▢c trên đ▢i s▢ng con (còn ti▢p).

Minh Nguyên

Ch▢▢ng Trình Phát Thanh Tin Lành